

Universitätsbibliothek Paderborn

**Symbola Trinitatis, Id Est Trinitatis diversarum rerum, ex
Veteris ac Novi Testamenti Scripturis, Historijs &
exemplis; nec non congruentioribus rerum naturalium
similitudinibus conscripta ...**

Duplan, Theodore

Ruraemundae, 1663

23. & 24. Christus triduo quæsusitus in DD. cur manserit in templo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12221

SYMBOLUM 23.

Christus triduo quæsus, inter Doctores reperitur Luc. 2. ex S.

Aug.

AD Solymas ædes venerandi Numinis ergo
Virgineam matrem legis adegit amor.
Amisso lugere monet pia cura puellum,
Quam dolor hunc potius querere fecit a mor.
Et benè ter geminâ Sapientia luce reperita est:
In medio Triadis nam (a) sedet illa throno.
(a) Adest Deo, genita ante secula sapientia, dicit Hil.

SYMB. 24. de eodem.

DOctorum in medio latitans sapientia sedet,
Majoris puerō verba loquentis erant.
Bis senos numerans Matri subducitur annos,
(a) Suadebant Matrem linquere jussa Patris.
Obtineant semper Triadis commercia primas,
Post-habita (b) patris, matris, avique domo.

(a) Christus manxit inscijs parentibus in templo, ut alium in cœlis habere se Patrem fa-
llio ostenderet. Ex Ven. Beda. (b) Luc. 14.

SYMBOLUM 25.

Christus proficiebat sapientiam, ætate, gratiam. Luc. 2.

Progressus ætatis habet, quam tempore natus;
Fine, Patris Verbum, principioque caret. (a)
Infinita nequit sapientia crescere Verbi,
Incrementa (b) homini fas dare, nulla Deo.

Gratia.